

Zugligeret Óvi

Óvoda Újság

II. szám (2018/május)

TARTALOM

- * KÖSZÖNTŐ – MÁRI GÁBORNÉ ÓVODAVEZETŐ
- * KRÉTA KIRÁLYLÁNY FARSANGI BÁLBA KÉSZÜL – A Piros csoport farsangi kalandjai és saját ihletésű farsangi meséje
- * „MEGY AZ ÚTON A KATONA...” – Március 15. a Kék Csoportban
- * „TÚZ, TÚZ, TÚZ!” – A Sárga csoportosok tűzoltós élményei
- * „VÍZ, VÍZ, TISZTA VÍZ!” – A Víz Világnapja a Rózsaszín Csoportban
- * VARÁZSLATOK-MESE-RAJZ: A Zöld Csoportos Gyerekek Ismét „Tollat Ragadtak” – A Szegény Legény És Az Apró Királyfi
- * TEHETSÉGGONDOZÓ MŰHELY – A Föld Napja: Az Időgép című, gyerekek által kitalált mese bábelőadása
- * „A FÖLD AZOKÉ, AKIK RÁJA LÉPNEK...” – A Föld Hete a Rózsaszín csoportban
- * A ZÖLD RUHÁS TÜNDERRREL A DERA-PATAKNÁL – Rózsaszín csoportosok május 8-i egész napos kirándulása
- * „TÖLTSD MEG A CIPŐSDOBOZT GYERMEKNAPON IS!” – Az összefogás ereje az óvoda szülői és dolgozói között
- * „CSEPP GONDOLATOK CSEPPEKTŐL” – gyerekszám az óvodában
- * GYERMEKIRODALMI SAROK – „ÉRIK A NYÁR...” : Nyárindító mese, vers a kortárs költészetből szemezgetve
- * ÓVODAVEZETŐI NYÁRKÖSZÖNTŐ

Kedves Gyerekek, Tisztelt Szülők!

Jó hírrel szolgálhatunk: Elkészült a Zugliget Óvoda 2017/18. nevelési év óvoda újságának második kiadása. A második szám, melyet elektronikus formában küldünk át Önöknek, a gyerekeknek, így azt mondhatom, hogy hagyománnyá vált köreinkben ezen információs csatorna. S hogy miért választottuk ezt a formát? Nem titok! Szeretnénk ezzel is erősíteni mindenkiben a „Zöld” érzést. ☺ Hiszen Zöld Óvoda is vagyunk!!! (Idén harmadszorra is pályázott óvodánk a megtisztelő címre.)

Azt gondolom, hogy ha már az óvodában is elkezdődik ez a környezettudatos gondolkodás, a későbbiekben is fontos marad a gyerekek számára.

Az újságban a második félévről adunk hírt. S miközben olvasgatnak, nézelődnek közösen, a gyerekek ismerkedhetnek az IKT világgal. Ami a mai világban már fontos, sőt, elkerülhetetlen.

Kérem Önöket, hogy fogadják olyan nagy szeretettel ezt az újságot, mint amilyen kedvvel, szeretettel mi készítettük.

Mári Gáborné Zita óvodavezető

„Itt van újra farsang farka, mulasson hát Krétaország apraja-nagyja!”

A piros csoport saját szövésű meséje és annak eljátszása

Intézményünkben már régóta hagyomány, hogy a csoportok egy-egy saját ötletű projekt mentén kezdik el, vagy folytatják az évet.

Így történt ez a mi kis Piros csoportunkkal is. Gimesi Dóra: Krétakirálylány című meséje adta az alapötletet ebben a mesés utazásban, melyet ősszel kezdtünk meg a gyermekek által életre keltett és tovább gondolt Krétakirálylánnyal, aki egy szivárványos bőröndben érkezett meg közénk, s azóta is szerves részét képezi a mindennapjainknak, kinn és benn egyaránt. Velünk alszik, mesére hív minket, figyeli a játékunkat, beszélgetőkörben olykor megszólal, elmondja jó és rossz érzéseit, néha az udvarra is velünk jön, vagy éppen visszük magunkkal kirándulni, világot látni, kis, takaros kosarában. Sőt, aki nagyon ügyes egy héten át, hétvégén még nála is alhat ☺

De a legfontosabb, hogy sokat, nagyon sokat játszik a gyerekekkel és rengeteg élményt, érzést jelenít meg, ötleteket ad a számukra, melyből egy-egy történet is kikerekedik.

Így történt, hogy már javában beszélgettünk a farsangról, mikor megkérdeztem a gyerekeket, mit szólnának ahhoz, ha szólnék egy saját mesét Krétakirálylánnyal, majd ezt el is játszanánk a farsang hetében. Természetesen mindenkinek tetszett az ötlet, így lelkesen kezdték el felépíteni a történetet, Anca néni pedig szorgosan jegyzetelte a jobbnál-jobb gondolatokat. Így született meg e mesénk, melynek minden utolsó, gyémánpadlós, Varázslóvas apró részletét is a gyermeki fantázia és kreativitás alkotta meg. Közben készültek a báli álarcok, legyezők, fiúk és lányok egyaránt elképzelték a készülődés alatt, hogy milyen ruhákban változnak át igazi bálozókká a mesejáték napjára.

S most szeretnék ezt a mesét Veletek megosztani, olvassátok hát szeretettel:

Krétakirálylány farsangi bálba készül

Egyszer volt, hol nem volt, a Gyémánttengeren innen és a Kristályhegyeken túl, ott ahol a gyémántfarkú malac túr, volt egyszer egy ország. Ezt az országot úgy hívták, hogy a Krétarajzok Országá. Ebben az országban volt egy Csodaváros nevezetű hely, ami éppen a Kréta-völgy és a Kristály-szurdok kereszteződésénél helyezkedett el. Itt élt a Kréta-völgyben, egy domb tetején Krétakirálylány, hatalmas Aranykastélyában.

Ez a kastély bizony lélegzetelállító volt, nem volt sem ember, sem állat, aki ne hallott volna már róla. Kívül-belül gyémántok díszítették, még a padlója is gyémántból volt.

Sőt, a Királynő evőeszközeit is mind-mind valódi gyémántokból csiszolták a Kréta-völgyi Gyémántbányász Manók. Így mindig igazi gyémántvillával és gyémántkanállal ehette a finom étkeket reggel, délben és este. Ezeket a finomságokat a folyton-folyvást vidám és mosolygós szakácsnője, Krétaszakácsnagyasszony készítette el számára, az ő páratlanul szép, gyémántpadlós konyhájában.

Tél volt éppen, hűvös szelek és fagyos, kesztyűhúzó, sállyakbatekerős, overálfelhúzó napok jártak. Egy hideg, de napsütéses februári napon, mikor a madarak is vígan csiripeltek az ablak alatt, valaki kopogtatott az Aranykastély gyémánt-díszítésű ajtaján.

-Halló, halló, kedves Krétakirálykisasszony, fontos küldeményt hoztam számodra! – hallatszódott az ajtó elől.

A királynő apródja, Tóbiás nyitotta ki a tekintélyes méretű bejárati ajtót.

-Jó reggelt kívánok! Nagyon fontos küldeményt hozhatott, kedves apród-kolléga, ha ilyen korán reggel már ideutazott ezzel a mesés szép borítékkal a kezében!

-Így is van! – felelte a messziről jött apród-, Albertnak hívnak és Krétakirálynőnek hoztam ezt a levelet, s a feladója kérte, hogy mihamarabb kézbesítem a számára.

-Köszönöm szépen, az asszonyom nevében is! Azon nyomban átadom neki, hogy elolvassa! Viszontlátásra, kedves Albert!

- Viszontlátásra, további szép, farsangra készülődős napot kívánok!

Ahogy becsukódott az Aranykastély gyémánt-berakásos ajtaja, Krétakirálynő máris ott termett és izgatottan ugrálta körül apródját.

-Tóbiás, Tóbiás, add ide kérlek a levelet, nagyon kíváncsi vagyok, mi lehet benne!

Tóbiás nem gondolkodott egy cseppet sem, átadta a királynőnek a borítékot, aki türelmetlenül bontotta fel és húzta ki a benne lévő, csodaszép, virágos-díszes papírt.

A levélkében ez állt:

Kedves Krétakirálylány!

Már régóta szeretném, ha találkoznánk. Bevallom, sokszor álmodoztam rólad és a mesebeli ezüsthajadról, amit a Zugliget ovi Piros csoportos lányai is szívesen fésülgetnek és fonogatnak. Nagyon szeretném, ha eljönnél a Farsangi Bálomra, hogy végre találkozhassunk és felkérjelek egy táncra. Remélem, hogy eljössz! Ha a válaszdod igen, kérlek, küldj egy Szivárványmadarat hozzám, csőrében a leveleddel. Este küldök érted egy hintót, amely majd elvisz hozzám, Varázsországba, s elküldöm a legszebb lovamat vele. Titkos szerelmem jeléül pedig fogadd el ezt a gyémántfülbevalót, melyet a Varásvölgyi Gyémántcsiszoló Manók készítettek el számodra. Kérlek, hozd magaddal a legszebb farsangi álarcodat is!

Üdvözlettel: Varázsország Ismeretlen Királyfija

-Vajon ki lehet ez az ismeretlen királyfi, akinek a messzi távolból is elraboltam a szívét?!
- tűnődött.

Ám minden bizonnyal kibújt a bőréből is örömében, egy percre sem tétovázott, felszaladt a szobájába és megírta a válaszlevelet az ismeretlen királyfinak. Jól bezárta a borítékot és fütttyentett a legszebb Szivárványos Postagalambjának, hogy vigye el csőrében a levelét.

Majd kezdetét vette a lázas készülődés az esti farsangi bálba. Krétakirálylány szólt Krétaszakácsnénagyasszonynak :

-Kedves Szakácsnénagyasszony! Készítsd el a legfinomabb ibolyalila és csokoládébarna színű, habos süteményt, olyan pompás íze legyen, hogy egész Varázsországban híre menjen!

-Rendben királylány! Nagyon szívesen! Máris hozzáfogok! – válaszolta a szakácsnő, s tüstént beszaladt a gyémántpadlós konyhájába, hogy elkezdje a sütemény tésztáját gyúrni.

-Tóbiás, te pedig gyere velem és segíts a készülődésben, kérlek!

Kréta királynő felöltötte a legszebb ruháját a farsangi bálra és felvette az ismeretlen királyfitól kapott gyémántfülbevalót is. Csodaszép volt, az egész Aranykastély csak ámult-bámult a királynő láttán. Angyalian festett az égszínkék harisnyájában, a babarózsaszín bál szoknyájában és a szivárványszínű gyémántcipőjében. Párja sem volt a szépségének Krétaországban, innen és Varázsországban túl sem.

Elérkezett az este, s megjött a várva-várt lovashintó. A királyfi, ahogy megígérte, a legszebb lovát küldte el vele. Ez a ló nem akármilyen ló volt ám! Nem egy közönséges lovacska, hanem egy igazi szárnyas ló, akinek szivárványos szarv díszítette a pofiját. Úgy hívták ezt a különleges lovat, hogy Varázsló.

-Nyihahhaa!!!! Megjöttem, kedves és bájos Királynő, hogy elvigyelek a királyfi farsangi báljába! Ülj be az aranyozott hintómba és induljunk el Varázsországba, hogy mihamarabb odaérjünk a mulatságba!

-Éljen, hurrá! Már megyek is, induljunk! Alig várom a bál tancot! Szakácsnőm, kérlek, hozd az ibolyalila és csokoládébarna színű habos süteményt, amit oly lázasan készítettél! Tóbiás, kérlek, add a kezembe a legszebb farsangi álarcomat!

Azzal nekiiramodott a ló, a hintóban Kréta királynővel és a fenségesen kinéző süteményekkel, hogy el ne késsenek a titokzatos királyfi még titokzatosabb farsangi báljából.

Mikor a királynő belépett a királyfi Varázskastélyába, mindenki elámult a szépségétől. Nagyra tátott szájjal nézték végig őt.

- Húúú, micsoda szépséges Krétaország és Csodaváros Kréta királynője! Nem csoda, ha a királyfinak ennyire elrabolta a szívét! – ámuldoztak a csinos, bálozó emberek.

Az ismeretlen királyfinak több se kellett, egy szempillantás alatt felfedte magát, odalépett egy csokor rózsával a királynőhöz, majd egy puszit adott a porcelánfehér arcára.

-Kedves krétakirálylány! Nagyon örülök, hogy végre megismerhettelek személyesen is, gyönyörű vagy! Fogadd el tőlem ezt a csokrot és hadd kérdezzem meg, hogy szabad-e egy táncra?

-Igen, nagyon szívesen! – virult ki a királylány, ugyanis szerencséire neki is megtetszett a délceg, kedves arcú királyfi.

A királyfi udvari bolondja tréfásan és ugrálva odament a királylányhoz, hogy elvegye a csokrát, míg ők táncolnak a szerelmével, majd ezt mondta:

*„Jó estét Krétaország legszebb lánya
Ne vidd a csokrod most a táncba
Elveszem tőled, vigyázok rája,
Kezdődjön az év legvidámabb mulatsága!”*

És ezzel kezdetét is vette az álarcos farsangi bál! Varázsló, Tóbiás, Krétaszakácsnagyasszony, de még a királyfi apródja, Albert is beállt a bálozók közé az álarcaival. Mindenki csodásan festett a legszebb báli ruhájában és a saját készítésű álarcaiban. Fiúk és lányok jártak körbe, hajoltak meg egymás előtt és cseréltek táncpartnert. Olyan kecsesen mozogtak, mint hajdanán a bárónők és a báróurak.

A táncparkett közepén pedig Krétakirálylány és Varázrország Királyfija táncoltak hosszasan, ölelkezve. Varázslatos este volt ez mindenkinek, de főleg Krétakirálylánynak és a királyfinak, hiszen első látásra egymásba szerettek, olyannyira, hogy már a lakodalmat tervezgették, s boldogan éltek, még meg nem haltak. De ez majd egy másik történet lesz, hiszen:

*„Ma van farsang farka,
Mulasson hát Krétaország apraja-nagyja!”*

Itt a vége, fuss el véle!

Képek a bálozós napunkról és a készülődésről:

Krétakirálylány mindennapjai a Piros csoportban:

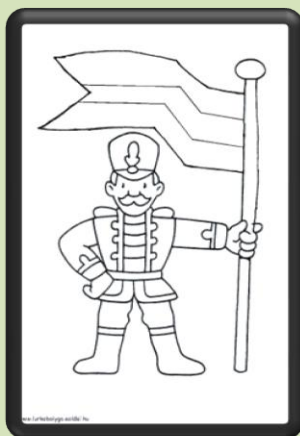
„MEGY AZ ÚTON A KATONA...”

avagy, március 15. a Kék Csoportban

Megünnepeltük Március 15-ét –Mi, a Kék csoportos óvónénik igyekeztünk mindent megtenni azért, hogy gyermekeink a lehető legtöbb módon szerezzenek ismereteket az 1848. március 15- i eseményekről.

Képeskönyvet nézegetve ismerkedtek a korrallal. Megfigyelték, hogy hogyan élhettek az akkori emberek. A Beszélgetőkörben arról is szó volt, hogy mi is történt ezen a napon.

Megismerkedtek az ide kapcsolódó fogalmakkal: mint a haza, hazaszeretet, rabság, szabadság, önfeláldozás, hősiesség, toborzás, huszár, csata, ágyú stb.

A már ismert dalokat, verseket, átismételtük, és újabbakkal gazdagítottuk a zenei és irodalmi tudásukat. Az alkalomhoz méltó táncokat is tanultak Anna jóvoltából. Sőt, még menetelni is meg tanultak. Nemzeti színű virágokat hajtogattak, és zászlókat festettek.

Ellátogattunk a Hadtörténeti Múzeumba is. Ámulattal csodálták a díszes kiállítási tárgyakat. Némelyiket még meg is érinthették. Az egyes csatajelenetek voltak a fiúk számára a legvonzóbbak, míg a lányok a korabeli ruhákban gyönyörködtek.

Az itt látottakról még sokáig beszélgettünk.

Egy szép napon elsétáltunk a Gábor Áron rézágyújához. Zászlókat helyeztünk el, és verssel, dallal tisztelegtünk az 1848-as Szabadságharc hőseinek emlékművénél.

A kék csoportban egy időre minden gyermek kiskatonává vált. Sok kis torok énekelte lelkesen *“Gábor Áron rézágyúja fel van virágozva...”*

RÁCZ IBOLYA
KÉK CSOPORT

ÉS MOST KÖVETKEZZEN EGY KIS JÁTÉK!

1848. Március 15. - 2014. Március 15.

**Színezd ki helyesen
a kokárdát**

Színezd ki szabadon a huszárt

TŰZ-TŰZ TŰZOLTÓSÁG

„Házasodna már a tűz,
Pörge füstöt feje tűz.
S szól a víznek: kisasszony,
legyen a szép mennyasszony!
Szól a víz, ó ostoba nem leszek nejed soha
Mi neked szép az nekem rút,
fel is út meg le is út! "

Noha a tűz mindig ellentéte a víznek, e két elem mérhetetlen ereje adja a tűzoltók munkáját.

Régóta készültünk a csoportunkkal a kerületi tűzoltóságra. Izgatottan érkeztünk a lánglovagok parancsnokságára, ahol egy kedves tűzoltó navigált körbe minket.

Megfigyeltük a tűzoltóautók „alvó helyét”, felszerelését, eszközöket, ruhákat és még egy próba-riasztást is!

A gyerekek buzgón másztak fel a tűzoltóautóra, mindent átnézhettek, megfigyelhettek, felpróbálhatták a védősisakokat is.

Nagyon hasznos volt, hogy a "rend a lelke mindennek" elvét láthatták az eszközök elrendezésében.

Példaértékű, rendkívül jó motiváció volt ez számukra.

Élmény ittasan értünk vissza az óvodában. Pár nappal később, március 15. ünnep apropójából a hősökrol beszélgettünk, kértük, nevezzenek meg olyanokat, akik szerintük hősök.

Batman, Vasember, Pókember mellett, örömmel vettük, hogy elhangzott a Tűzoltó is!

Hiszen, milyen igaz! Ők a mi hétköznapi hőseink!

Nagy Katalin Sárga csoport

Víz, víz, tiszta víz!

Víz Világnapja a Rózsaszín csoportban

Március 22-e a víz világnapja. A víz lételemünk, testünk legnagyobb részének alkotója, azonban a hétköznapi életünkben mégsem szentelünk elég figyelmet jelentőségére, fontosságára.

Óvodánkban két héten keresztül foglalkoztunk a vízzel, fejlesztettük a gyermekek környezettudatos magatartását. Fontos volt a víz körforgásának, halmazállapot változásának megtapasztaltatása. Megismerkedtek a vízi élőlényekkel, közlekedési eszközökkel.

Megtanulták, hogy természetes felelősségünk a víz védelme, s hogy mennyire fontos a vízfogyasztás. Szókincsüket is bővítettük, pl: ér, patak, folyó, tenger, óceán, esőfelhő. Új verset is tanultunk:

Orbán Ottó: A víz

A Nap: a tűz,
a Föld: az üst,
a pára: a gőz,
olvadt ezüst.
De hogyha kihűl,
távra kerekül,
földrészek viselik
ékszerül.

A gyerekek a szüleikkel gyönyörű plakátokat készítettek a vízzel kapcsolatban, délelőttönként pedig egyedül tartották meg társaiknak és nekünk, óvónéniknek a kiselőadást.

Előre megterveztük a vizes játékokat, programokat, például, hogy kék ruhában jövünk óvodába ezen a jeles napon, utalva a víz tiszta kék színére.

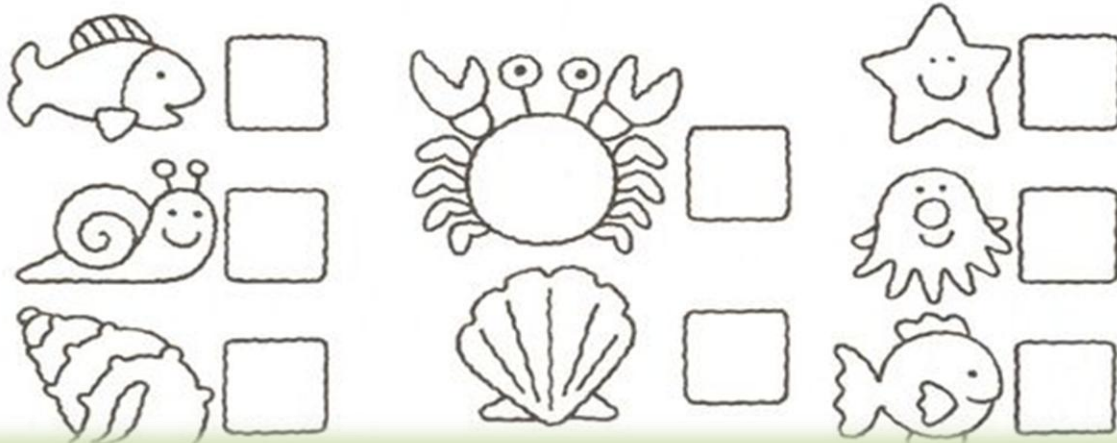
Mind a hat csoportunkban az óvónénik különböző játékokat szerveztek a gyerekeknek: vízátemelős, érzékelős, kóstolgatós, kísérletezgetős, hangfelismerős, zenés-táncos-relaxációs játékokat.

A hét során megvalósult a víz témakörének komplex feldolgozása. A gyermekek tapasztalatszerzéssel, játékosan szereztek ismeretet vizeinkről és élővilágukról, a víz fontosságáról és védelméről.

Budai Noémi Rózsaszín csoport

Számold meg, hogy a vízi állatokból mennyit találsz az akváriumban, majd tegyél a mellette lévő kockába annyi pöttyöt! Utána ki is színezheted a képet ☺

- COLOREA LA PECERA COMO MÁS TE GUSTE.
- OBSERVA Y DESCUBRE CUÁNTOS ANIMALES DE CADA ESPECIE HAY EN LA PECERA. LUEGO COMPLETA LOS NÚMEROS CORRESPONDIENTES EN CADA CASILLERO.

A Zöld csoportosok saját meséje

A nagy sikerű Manó-zug meséink után, most szeretnénk Nektek egy olyan történetet bemutatni, aminek minden szavát csak a gyerekek írták a Zöld csoportban. A dolog spontán született. Egyik nap a pihenőidő elején arra kértük Zöldikéinket, hogy most ők meséljenek, de ne legyen az egy ismert, vagy ők általuk már hallott mese.

Nagyon tetszett ez a feladat a 4-5 évesekből álló 26 fős kis társaságnak. Számunkra is hihetetlen, hogy kis gyermekek hogyan tudnak ennyire kerek, logikusan felépített mesét írni pár perc alatt, együtt. Itt a hangsúly az **együtt** szón van, hiszen egymás mondatait folytatva született meg ez a mese, melyet a szintén gyerekek által hozzá készített illusztrációkkal együtt neveztük egy Fővárosi pályázatra is. A pályázatnak Ősszel lesz eredménye, drukkoljatok nekünk!

Végezetül minden szülőt, óvodapedagógust biztatunk: meséltesétek a gyerekeket, de addig is fogadjátok sok szeretettel A szegény legény és az apró királyfi című mesét!

Katinka, Réka

Zöld csoport

A szegény legény és az apró királyfi

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy szegény legény. Ez a szegény legény elment egy nap halat fogni. Beeresztette a hálóját és látta, hogy beakadt valami. Egy palack volt az. A palackban pedig egy apró kis emberke volt, királyi ruhában. Nagyon meglepődött a szegény ember és megkérdezte az apró királyfit:

- Hát, te hogy kerültél ebbe a palackba? – a palackba zárt emberke így válaszolt:

- Tudod, én egy csodálatos kastélyban éltem és volt egy szép szerelmem, akit feleségül akartam venni. De a kedvencem egy napon nagyon megbetegedett és ahhoz, hogy meggyógyuljon, ennek a tónak a vizéből kell neki inni adnom. Azonban amikor a palackomba vizet akartam meríteni, egy varázslat folytán összementem és a palack belsejében találtam magam. - mesélte a királyfi.

A szegény ember igen elsodálkozott:

- Ez különös. Én itt halászom majdnem minden nap, de ilyen még nem történt velem!

- Tudod, szegény ember, - folytatta így a királyfi - amikor én meg akartam házasodni, volt egy asszony, aki szeretett volna a feleségem lenni, de én nem őt választottam, hanem a szép szerelmemet. Ezért aztán az asszony nagyon mérges lett. - a királyfi elbeszélte, hogy az az asszony tulajdonképpen nem volt más, mint egy boszorkány, aki királyné akart lenni, mert tetszett neki a korona. Gonoszságában a királyfi szép szerelmét megbetegítette és meghagyta, hogy csak a tó vizétől gyógyulhat meg. Így került hát ő a tóhoz. A szegény legény megsajnálta az apró királyfit és hazavitte palackostul az otthonába és elhatározta, hogy valahogyan segít rajta.

Otthon aztán segítette a királyfinak kijönni a palackból és az étkező asztalra állította őt. - Hogyan segíthetnék rajtad?- kérdezte a léggény. Ekkor eszébe jutott, hogy elmegy az erdőbe varázsgyógyszert szerezni. Fogta a térképét, amin pontosan jelölve volt a varázsfa elhelyezkedése és elindult. Amikor odaérték, a királyfi így szólt: - Vigyázz, szegény léggény, csak a sárga és a zöld leveleket tépd le, a barnákat ne! A léggény így is tett. A leveleket ezután összehátrította és visszamentek a tóhoz.

A léggény beleszórta a vízbe a sárga és zöld leveleket, majd szólt a királyfinak, hogy mártózzon meg. Abban a pillanatban a királyfi visszaváltozott ember méretűvé.

- Köszönöm neked kedves barátom a segítséget! Jutalmad ezért annyi arany, amiből életed végéig jól élhetsz, s nem leszel többé szegény!

Ezután a királyfi ismét megmérítette a palackját immár a varázserjú vízzel, és szaladt a szép szerelemét megitatni vele. A szép kisasszony ettől rögtön meggyógyult és ezután újra együtt lehettek. Hamar nagy lakodalmat is csaptak, s addig élnek, míg még nem halnak.

Itt a vége, fuss el véle!

Írták: a Zöld csoportos gyerekek közösen

Helyzetjelentés Manó Zug háza tájáról

*Májusban elkezdődött a Zöld csoportban a csoportszoba festés,
melyet, a gyerekek által kitalált mese ihletett ☺*

*Köszönjük ismételten Tímár Andrásnak a sok-sok segítséget és a meseszép
rajzokat, illusztrációkat, melyeket a falunkra varázsolt ☺ Engedjétek meg,
hogy meséljünk egy kicsit arról, hogy hogyan is történt*

*A kezdeteket már mindenki ismeri, most azonban a folytatásról szeretnénk
beszámolni.*

*Májusban egész napos kiránduláson a Dera pataknál jártunk, ahol valóban
mesebeli szépségű helyen találtuk magunkat. A patak melletti keskeny erdei
úton haladva a gyerekek is megfogalmazták, hogy milyen gyönyörű helyen
vagyunk. Egyszer csak megpillantottunk egy tölgyfát, melynek hatalmas
gyökerei kis barlangot képezve hívogatóan várták a gyerekeket. Abban a
pillanatban ugyanarra gondoltunk: ez a hely akár Manó-zugban is lehetne.
Hazaérve már megszületett fejünkben az új ötlet, egy interaktív Manó fal
elkészítése a csoportszobában, melyen a látott helyszín és annak
továbbgondolása elevenedik meg.*

A következő napokban elkezdődtek a munkálatok. Castorina - Mozsár Marcí, édesapjával látott neki a fal megtisztításának, glettelésének, festésének. Ezután Sinkó Dani édesapja folytatta a munkát egy egész délelőttön át, Tímár Marcí apukájával, Tímár Andrással, aki a Manó-zug meséi könyv illusztrátora. András attól a naptól kezdve heteken át minden délelőtt dolgozott az új projektünkön, rajzolta és festette a különböző manós helyszíneket a falra. Interaktív fal lévén, sok minden mozgatható a festményen. Nyitható faajtók és ládikák, a kerekas kút felhúozható vödörrel, a kézzel fogható manó kincsek a kincses kamrában, a valódi faolcokon elhelyezett kis üvegek és így tovább. Ezek elkészítéséhez további szülői segítséget kaptunk Noviczki Léna, Molnár Merse és Lakatos Panní édesapjától. Így hát ismét igazi összefogásnak lehettünk tanúi a Zöld csoportban.

Ígérjük, még hallotok felőlünk☺

Az időgép

Mese a természetvédelemről

A tehetséggondozó műhelyben résztvevő gyermekek meséje és bábelőadása

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy tudós. Ezt a tudóst Jonatánnak hívták.

Vele dolgozott Blá, a segítője.

Jonatán egy napon feltalált egy időgépet.

Jonatán: Mindjárt kész a gép, amellyel elutazhatok az időben. Már csak egy csavar kell hozzá. Blá kedvesem, segítőm, hozz nekem egy csavart!

Blá: Máris szaladok

Jonatán beillesztette az utolsó csavart, megnyomta a nagy gombot, beprogramozta a gépet, ami elkezdett pöfögni, csörögni, zakatolni, majd hirtelen leállt.

Blá: Itt valami történt, nyissuk ki az ajtót.....

Ahogy kinyitották az ajtót furcsa lények másztak elő.

Jonatán: Sziasztok! Hát ti kik vagytok? Tudtok a mi nyelvünkön beszélni?

A lények nagyokat bólogattak.

Lények: Blá, blu, bli, blő, blu, blu

Blá: Megvan! Főzzünk varázsslevest! Attól majd tudnak beszélni!

Blá berohant és hozott egy nagy üstöt. Tüzet rakott és feltette forni a vizet. Hozd a varázskönyvet!

Jonatán már hozta is a varázskönyvet. Elkezdte lapozgatni.

Jonatán: Lények alszanak, ez nem az, lények szaladnak ez sem az, lények átváltoznak nem jó, lények beszélnek.....Ez az! A következőkre lesz szükséged:

- ✓ pár kövecske
- ✓ egy kis föld
- ✓ só
- ✓ csillámpor
- ✓ citromfű
- ✓ csipkebogyó

Blá és Jonatán: Kicsi üst nagy a füst tenyeredet odaüst. Teli zsák, csúnya mák tenyeredet odavágd!

Amikor elkészült a varázsleves, szép sorjában megitták. A lények azon nyomban elkezdtek beszélni.

Jonatán: elkezdte őket faggatni.

Jonatán: Honnan jöttetek? Tényleg az időgéppel jöttetek? Messziről jöttetek? Itt maradtok? Játsoztok velünk? Miért jöttetek?

Lények: Az időgéppel jöttünk.

Lények: Nem ide akartunk jönni!

Lények: Messziről jöttünk. Arról a vörös bolygóról.

Lények: Játsozhatunk veletek? De mihamarabb szeretnénk hazamenni!

Jonatán: Értem: Hát akkor mire vártok. Szálljatok be én meg elindítom a gépet.

Blá: Bekapcsolom.

Jonatán: Nyomd meg a dudát!

Blá: Kapcsold be a piros lámpát!

Blá és Jonatán körbejárta az időgépet mindent ellenőriztek.

Jonatán: Nyomd meg a gombot Blá!

A gép pittyegett, csörgött, zörgött és nagy porfelhő közepette egyszer csak leállt.

Jonatán és Blá kinyitotta az ajtót. Bekukucskáltak. Hátraugrottak rémületükben.

Jonatán: Szent macskabajusz, a rézfán fűtyülő mindenit!

Blá: Hű az áldóját!

Jonatán: Hova tűntek, mi lesz most?

Jonatán: Nézd itt egy levél! ...A lények hagyták itt: **Segítsetek!!! Beszorultunk az időgépbe és nem tudunk hazamenni! Gyűjtsétek össze az alkatrészeket, szereljétek meg a gépet és segítsetek rajtunk!**

Blá: De hol vannak az alkatrészek. Jonatán: Nézd itt egy levél.....Hátul rúg, elöl, harap, a négy lábán fűgén szalad?

Jonatán: Ló

Blá: Gyerünk a lóhoz ő segít!

Elindultak hát a tanyára.

Dal: „Paripám csodaszép pejgó”

Jonatán: Ó te szép paripa, segíts nekünk! Az időgéphez szükségünk van egy kalapácsra. A lények haza szeretnének jutni!

Paripa: Tessék, siessetek.

Jonatán: Ott a fűcsomóban egy levél:

Blá: Tollas csőrös faodúban él éjjelente huhog, mesél. Nappal alszik, mint a moly ki ez?

Jonatán: a bagoly

Jonatán: Ott egy közeli erdő, menjünk be, biztosan találunk egy két baglyot.

Olívia: Baglyocska hunyorog, fatönkön kuporog, Nagy fejét forgatja hol jobbra, hol balra huhuhu.

Jonatán: Tessék, egy csavar vigyétek hamar az időgéphez

Blá: Köszönöm!

A fa odvában meglátta Blá a levelet.

Blá: Nézd Jonatán ott egy levél

Jonatán: Az egyik üregi a másik mezei, De a répát mindegyik szereti! Mi az?

Blá: A nyúl

A mezőn megpillantották a nyulat.

Blá és Jonatán: Kapjuk el!

Nyúl: Nyuszi fülét hegyezi, nagy bajuszát pederi. Répát eszik ropp, ropp, ropp.

Nagyot ugrik: hopp, hopp, hopp

Blá és Jonatán: Hová mégy te kis nyulacska?

A nyuszi elfogadta a répát, amit Blá adott neki. Cserébe adott ragasztót. Sőt, a nyuszi egy levelet is adott nekik.

Jonatán: Tengerben él nyolc a karja. Mi az?

Blá: Polip! Amott a tenger gyerünk!

Jonatán: De én nem tudok úszni!

Blá: Ne félj, kiabáljunk be a tengerbe! Hé, polip gyere elő, segíts nekünk!

Ekkor a tenger mélyéből feljött a polip

Polip: Mit kívántok tőlem, miért háborgattok?

Jonatán: Segíts nekünk kérlek, szükségünk lenne egy kagylóra, melyben egy gyöngy van.

A polip lebújt a mélybe és már jött is vissza.

Polip: Tessék de most már hagyjatok!...És ez a palack is a tietek, benne van egy levél.

Blá: Déli sarkon jéghegyeken totyogok és halat eszem.

Hirtelen hideg fuvallatott éreztek. S ezután azon nyomban a Déli sarkon termettek.

Jonatán: Nagyon fázom, rettenetesen hideg van.

Blá: Az egyik pingvin odatotyogott és megkérdezte, hogy hoztak e neki a halat.

Jonatán: Nem, de máris horgászok egyet.

Azzal leült várt egy kicsit és már ki is húzott egy halacskát.

Jonatán: Tessék.

Blá: Mit kérsz cserébe kérdezte a pingvin?

Jonatán: Van nálad egy különleges csavar, már csak az hiányzik az időgéphez. Segíts nekünk!

A pingvin már oda is adta a csavart.

**„Végtelen utca kanyarog, Rajta lásd a vándorok
Vándorolnak, mennek, mennek, végtelenbe járnak kelnek.
A sok összegyűjtött alkatrészekkel haza indultak”**

Jonatán: Gyere Blá szereljük össze, segítsünk a kis lényeknek!

Megnyomták a piros gombot dudáltak, a gép elkezdett pöfögni, csörögni, zakatolni.

Kinyílt a gép ajtaja és a kis lények ott ugráltak.

Lények: Csak szerettük volna megköszönni, hogy hazatérhettünk, arra a vörös bolygóra, amely a mi szeretett otthonunk. Cserébe, amiért segítettetek, adunk nektek magocskákat! Ha ezt elültetitek, csodálatos virágokat fogtok látni! Gondozzátok, nevelgessétek és meglátjátok, sok örömetek lesz még benne!

Az időgép ajtaja bezárult.

Jonatán és Blá utoljára ellenőrizték, átnézték a gépet és mire újból kinyitották, már nem voltak ott a lények.

Itt a vége, fuss el véle!

A Föld azoké, akik rája lépnek...

Környezettudatosság, nemcsak a Föld napján

A Föld Hete a Rózsaszín csoportban

Somlyó Zoltán: A Föld (részlet)

A Föld azoké, akik rája lépnek.

A Föld hazája minden népnek.

Van rajta sok völgy, sok halom

Sok bányá, gyár és sok malom

Van rajta tenger, folyó és patak

A vizekben szép kövér halak.

A tenger tükrén nagy hajók,

És messze partok, elérni valók.

*A Föld napjára készülve összegyűjtöttük mindazt, amit – a gyerekekkel együtt –
tehetünk a környezetünkért, természeti kincseinkért.*

A hét folyamán:

- ✓ Kertészkedtünk, virágokat, magokat ültettünk az udvaron.
- ✓ Megnéztük a tehetséggondozó műhelybe járó gyerekek báb meséjét, a természetvédelemről.
- ✓ Szomorú- vidám térképet készítünk kirándulásaink alkalmával. Az előre elkészített útvonalon, mosolygós arcot helyezünk el, ha virágot, szép fát, élőlényt látunk, szomorú arcot, ha szemetet, emberi rongálást. Ezzel is tudatosságra neveljük a kicsiket. Vegyék észre a jó és rossz közötti különbséget.
- ✓ A héten kiselőadásokat tartottak a gyerekek, ahol összegyűjtöttük a *Föld 10 parancsolatát*:

1. *Gyűjtsd szelektíven a hulladékot, hasznosítsd újra, amit lehet.*
2. *Ha műszaki cikket veszel, figyelj arra, hogy minél tartósabb legyen.*
3. *Ne folyasd a vizet feleslegesen.*
4. *Használj energiatakarékos izzókat, húzd ki, amit nem használsz a hálózathoz.*
5. *Ha lehet, használt ruhákat vásárolj, csereberélj, sok víz szükséges az anyag előállításához.*
6. *Ne használj környezetszennyező tisztítószer, inkább használj ecetet, szódabikarbónát, citromsavat.*
7. *Legyen mindig nálad bevásárlószatyor, hogy ne kelljen feleslegesen vened.*
8. *Végeztess rendszeresen ellenőrzést az autódon, fűtő és elektromos berendezéseken.*
9. *Biciklizz, vagy gyalogolj, használd a tömegközlekedést.*
10. *Vezess okosan! Ne járassd a motort, 33% - kal lehet csökkenteni a káros anyag kibocsátást.*

Ezek közül, a gyerekek is sok mindent be tudnak tartani, ami a felnőtteken múlik, hogy jó példával járjunk elől. A felnővekvő generáció sokat tud tenni a Föld élővilágának megőrzéséért. Kis odafigyeléssel, tudatossággal sokat tehetünk a fenntartható környezetért.

A nevelés a családban kezdődik, az óvoda kiegészítője ennek. Mégis úgy érezzük, hogy sok múlik az óvodatudatos nevelésén. Természet közeli mindennapjaink, közös élményeink megalapozzák a gyerekek környezethez való viszonyát. Védjük az erdő fáit, növény és állatvilágát. A szemetet összegyűjtjük, az erdőben nem bántalmazzuk az állatokat. Annyi szépség van körülöttünk, megtanítjuk a gyerekeket rácsodálkozni egy virágzó fára, egy virágport gyűjtő méhecskére, az eső szépségére, a madarak dalára.

A hét záró eseménye az udvaron zajlott, Danny meséje: A fán lakó gyermekek címmel.
Mely igazán izgalmas, hangulatos záróakkordja volt ennek a projektnek.

Ebben az évben óvodánk harmadszor pályázza meg a 'Zöld Óvoda' címet. A pályázatban leírtuk, hogy az elmúlt négy évben milyen „zöld” változások történtek a területben, az intézményünkben, csoportszobákban. Bízunk benne, hogy újabb négy évre megkapjuk ezt a kitüntető titulust, majd ezek után az Örökös Zöld Óvoda rangot.

Sári Gabriella

Rózsaszín csoport

A Zöld Ruhás Tündérrel a Dera-Pataknál

A Rózsaszín csoportosok május 8-í egész napos kirándulása

„Amikor az erdőn jársz, és rábukkansz valahol egy forrásra, ülj le mellé csöndesen és figyelj. Nagyon csöndes légy, és akkor hallani fogod a zöld ruhás tündérke hangját, a surranó vízből. Ha pedig jó füled van, és érted az erdő nyelvét, akkor meghallhatod azokat a csodaszép meséket, amiket a forrás a csermely, a patak tündére elmond ilyenkor a fáknak.” – Wass Albert: Erdők könyve/

Szeretem hallgatni ezeket a meséket és tovább adom a gyerekeknek.

Így történt, hogy ezzel a gondolattal indultunk útnak a gyönyörű Dera patakhoz.

A patak Píliszentkereszt településnél indul, és 21 kilométeren keresztül csurdogál egészen Szentendréeig, ahol a Duna fogadja őt magába. Széles hasadékokat vájt magának a patak, ezért olyan különleges a klímája, és gazdag az élővilága.

A gyerekekkel 6 kilométeren keresztül kísértük a patakot. A zöld ruhás tündérke megmutatta minden kincsét az erdőben. A fák levélkoronáján áthatoló napsugarat, a pókok csodálatos hálóját, a korhadó kidőlt fákon élő kis rovarokat, bogarakat, vízi síklót, vadkacsákat, rigókat, üres odúkat, a csurdogáló patak hangját, a vízesés zúgását, a kis hídak varázslatos világát, kis virágokat az útszélen, árvacsalánt és vége nincs a csodáknak.

Vittünk magunkkal nagyítót, amellyel megvizsgáltuk az élőlényeket.

Olyan varázslatos volt a nap, hogy a gyerekek maguk is elmondták, nekik mit meséltek az erdő fái.

A kirándulás másnapján a gyerekek rajzban, festményekben jelenítették meg az élményeiket.

Elkészítettük a szomorú- vidám térképet ahol megjelöltük azokat a dolgokat, amelyek örömet okoznak, és azokat is, amelyek szomorúsággal töltenek el. (Pl szemét, rongálás)

A kirándulás óta patakot építenek a gyerekek a homokban, és eljátsszák élményeiket.

Ajánlom mindenkinek családi kirándulásnak, sok élményt rejteget a természet a Pílisben.

Sári Gabriella
Rózsaszín csoport

Töltsd meg a Cipősdobozt Gyermeknapon is!

Avagy az összefogás és a szeretet ereje óvodánkban

*“Adj és kapni fogsz, sokkal többet, mint valaha gondoltad volna.
Adj, adj mindig többet és többet, bízz, tarts ki, és adj!
Hisz az adakozástól még senki nem lett szegény.”*

Anne Frank

Április elején egy csodálatos kezdeményezés vette kezdetét az intézményünkben. Tudniillik, sógornőm ez évben a Karácsonyidoboz elnevezésű alapítványon keresztül gyűjt, szortíroz, toldoz-foldoz ruhákat, - rászoruló családoknak, szegény gyermekeknek -, majd ezeket eljuttattja a szervezetnek. Biztosan sokan hallottatok már erről az alapítványról, hiszen ők szervezik meg, már jó néhány éve az ország minden táján, a méltán híres nagy karácsonyi cipősdobozos gyűjtést is. Óvodánk most gyermeknap alkalmából, az SOS gyermekfalu rászorulóinak részére kezdte meg adományozási akcióját.

Mi pedig, szülők, gyermekek és kolleganők egyaránt, ennek az alapítványnak segítettünk adományainkkal. Bátran mondhatom, hogy mindannyian hegyeket mozgattunk meg, s mindahányan nagy önzetlenségünkről, adni akarásunkról tettünk tanúbizonyságot. Hisz a szeretet valóban hegyeket képes megmozgatni.

Majdnem 2 hónapon keresztül fogadtuk a különböző, már nem használt, megunt játékokat, könyveket, kinőtt ruhákat, cipőket, kabátokat, melyeket egy erre a célra felállított helyen fogadtunk a családoktól. Szívderítő volt látni, mikor jöttek be reggel a gyerekek a szüleikkel, kezükben a már nem használatos játékaikkal, plüssökkel, ruháikkal és boldogan mondták, hogy hozták a szegény gyerekek dobozába, mert nekik biztos jobban kell majd, mint nekik.

Ez idő alatt igyekeztem a beszélgetőkörben is felhívni számukra a gyönyörű cselekedetnek a fontosságát és elmesélni nekik, hogy bizony vannak olyan gyerekek, akiknek csak 2-3 ruhája van, vagy szinte soha nem kaphatják meg azt a játékot, könyvet, pólót, amit annyira szeretnének.

Április 11-ét, a Költészet Napját követően pedig csak még jobban bővült az „adományhegyünk”, ugyanis a rendezvény után el nem adott könyveket óvodavezetőnk és óvodavezető helyettesünk is felajánlotta e jótékony célra.

Magam sem hittem a szememnek, mikor csupán 2-3 hét leforgása alatt hihetetlen mennyiségű felajánlás várt minket az óvodában. Voltak köztük olyan könyvek, játékok is, melyek bátran mondhatom, hogy alig voltak használva, forgatva.

Majd el is jött a nap – hamarabb, mint gondoltuk -, hogy kiürítsük kicsit a helyet, hiszen már sokan jelezték: szeretnének még behozni egy-két, számukra már feleslegessé vált játékot, kabátot, cipőt. Így történt, hogy nyolc segítőkész és önként jelentkező piros csoportos gyermekemmel útra keltünk, kezünkbe vettünk kicsi és nagy dobozt, táskát, szatyrot és levittük, majd bepakoltuk a sok-sok ajándékot.

Varázslatos volt ez a délelőtti számomra. Már azt is megható pillanatként könyveltem el, ennyi gyermek szeretett volna segíteni, a sok nehéz táskát levinni a lépcsőn, majd át az udvaron. De mikor az egy kislány azt mondta, - mikor kérdeztem tőle, hogy nem lesz-e nehéz neki a táska -, hogy: „*Nem baj, mert a szegény gyerekeknek viszem...*”, az egy igazán lélekemelő pillanat volt.

Utána pedig csak tetőződött bennem ez az érzés, mikor összefogva, együtt, illetve külön-külön is, boldogan és örömmel vitték a lépcsőkön a nehezebbnél nehezebb dobozokat, táskákat a kocsiba.

Remélem, legközelebb is hasonlóan lelkesek leszünk, és rengeteg adományt összegyűjtünk még a rászoruló gyermekeknek 😊

Köszönöm Mindenkinek, szülőknak, kolleganőknak egyaránt, akik részt vettek a gyűjtésben, bevonták gyermeküket, vagy családjukat is ebbe a szép, nemes összefogásba!

Mert adni jó!

Demeter Anita
Piros csoport

Karácsonyidoboz

május 15., 11:25 · 🌐

Nagyon szépen köszönjük a Zugligeti óvoda szüleinek illetve Dezséri Ildikónak, hogy egy kecskeméti ismerősöm által szervezett gyűjtésben nekünk adományoztak ruhákat, könyveket, játékokat és egy etetőszékét is 😊 Demeter Áginnak köszöni a szervezést, rendszerezést, elhozatalát! 😊

„Csepp gondolatok” cseppektől

Óvónő készíti elő a
szín-kép forma asztalt.
"Ancsa néni, én nagyon
szépen megköszönöm a
délutáni foglalkozást."
/K. J. 6 éves/

„A víz nélkül nem lehet élni, mert
akkor összecsofodunk és a
növények is lekókadnak.
/E. Z. 5 éves/

„Alvás után kell kelni?”
/zöld csoport./

„Ha lesz a születnapom,
meghívom a
(természetbúvár) Zsuzsit
és megmondom, hogy
hozzon magával egy
madarat, mert ő biztos be
tudja csempészni.”
/F. Z. 6 éves/

Két gyermek
összeölelkezve ujjong,
majd egy harmadik
odaérve azt mondja
„Mi itt ez a nagy
örömködés?!”
/ L. B. 6 éves/

Sári (3) ébredés után még
szinte félálomban ül az
uzsonna felett, majd
komoly tekintettel
megkérdi: „Ezen sár
van?” (májkrémes
kenyérre) /S. S. 4 éves/

Lányok
csúszkálnak a
sima földön...
Óvónő: „Lányok
így ki fog
szakadni a
nadrágotok!”
„Nekem már
kiszakadt...”
/B. Cs. 4 éves/

„Timi néni, Timi néni!
A hangyának volt
elsőbbsége, de jöttem
a lejtőn és nem tudtam
megállni. Szerinted
túlélte?” /S.T. 4 éves/

Timár Tímea Narancssárga csoport

„Kicsit kisebb legyen a magas”
/S. T. 4 éves/

Gyermekirodalmi Sárók

Érik a nyár...

Kedves Szülők, kedves Gyerekek!

Lassan itt a nyár. Ilyenkor csupa kaland lesz a világ, bármi megtörténhet!

Többet és melegebben süt a nap, tovább van világos és többet is vagyunk a szabadban, a vízparton.

Lehetőség van rengeteget kirándulni, új élményeket gyűjteni, új tapasztalatokat szerezni és új megfigyeléseket tenni.

Mielőtt még elkezdték ezt a kalandos nyarat, engedjétek meg, hogy újabb üdítő, irodalmi alkotásokkal és remek kortárs gyermekkönyvillusztrátorok rajzaival örvendeztesselek meg Benneteket!

Szívből remélem, hogy a gyermekek nagy örömmel fogják meghallgatni ezeket a műveket, s hogy majd Ti is kedvet kaptok e vidám alkotások olvasgatásához!

Mindenkinek szép nyarat és üdítő láblógatást kívánok! ☺

**Demeter Anita
Piros csoport**

Nyulász Péter: Megérett a nyár

-Hurrá, esik a hó!

-Psssszzt! Felébresztet a dédit! És különbe is, hagyjál aludni engem is!

-De hát esik a hó!

-Hogyan eshetne már hó?!

-Nézz ki az ablakon, ha nem hiszed el!

A kislány kivackolta magát a dunyha alól és odacsoszogott a még kisebb fiúcska mellé az ablakba.

-Tényleg esik a hó!

A homloka viszont összeráncolódott, mert hiszen ez nem lehet! „Régen vége már a télnek, rigó váltja a cinkéket...” Csakhogy amit odakinn látni, az nem tréfa! Az bizony hópéhely és nem is egy, hanem millió! Olyan hófelhő kavargó, amilyen a legkeményebb télben is csak ritkán.

-Mi lehet ez? – kérdezte az öccse, aki abban bízott, hogy nővére, aki már iskolába jár, megmagyarázza a titkot.

Ám a kislány mit se tudott arról. Pedig tulajdonképpen ki is járta az első osztályt. Alig pár hét és kezdődik a nyári szünet. És amikor tegnap este megérkeztek ide Nyárádra, a dédihez, nyoma sem volt semmiféle télnek!

-Szerinted Téltábornok háborúzta le Nyárkapitányt, vagy inkább az Északi boszorkány rabolta el a nyarat a Keleti Boszorkánytól? – találgatta a kisiú, de a nővére letorkollta.

-Jajj ne legyél már ilyen dedós! Ilyenek csak a mesékben vannak!

-Miért? A nyári hóesés az nem olyan, mint a mesékben?

Végülis eléggé varázslatos, az igaz, gondolta a lány, de valahogy mégiscsak az volt az érzése, hogy másféle titokzat húzódik meg a dolog mögött. De mégis mi lehet az?

Elhatározták, hogy a végére járnak ennek.

A kinti fagyra felkészülve magukra vették minden létező ruhájukat: a két-két pólót, a két rövidnadrágot és kisszoknyát, majd duplán a zoknikat is. Más holmijuk nem is volt, hiszen csupán egy hétvégére jöttek. Ráadásul korai kánikulát ígértek a meteorológusok a tévében, a rádióban és a neten is.

No, de az ablakból észlelt hóesés óvatosságra intette őket. S óvatosak voltak amiatt is, mert korán volt még nagyon, alig múlt hét óra. Lábujjhegyen osontak át a konyhán, nehogy felébresszék a dédit.

Odakünn csendesen hajladozott a margaréta, pirosan mosolyogtak a tátikák, vidáman napfürdőztek a muskátli piros fürtjei, s a petúniák büszkén trombitáltak az ég felé. Ám a legzavarbaejtőbb az volt, hogy sehol egy pamat felhő, a napsugár szinte csilingelve sziporkázik. A télnek leghalványabb jelét sem lették, a hópihék mégis úgy özönlöttek a levegőben, akár egy megvadított méhraj.

Aztán, ahogyan tekergették a nyakukat, s körbe-körbe szemlélődtek, egyszer csak rádöbbsent a két gyerek, hogy a hópelyhek mind egyirányul repülnek! A hófelhőt pedig hátulról, a kert felől hozza a meleg szellő. Uccu neki, utána eredtek! Azazhogy épp szembe vele, egyenest arra, amerre jön: át a tyúkudvaron, ki a kertbe. A tollas népség egykedvűen kapirgált, mit se törődtek a két gyerekkel, akik viszont alaposan meglepődtek, mikor a kerti kapun át kiléptek a veteményesbe. Dédi ott hajladozott, bal kezével kapanyélbe kapaszkodva, jobbában a földben turkált.

Boldogan intett fel, mikor közeledni hallotta dédunokáit.

-Nocsak, felébredtek a hétalvók!

-Te már itt vagy, dédi? – csodálkoztak azok. – Azt hisszük, még alszol!

-Ilyenkor aludni?

-Apáék hétvégén mindig később kelnek.

-Hohó, mert nincsen zöldséges kertjük! Én együtt kelek a kakassal, meg a rigókkal! Mi ébresztjük fel a Napot! – mosolygott.

-Vagy két órája már a kertben vagyok és vetem a magokat, hogy legyen belőle finom borsó, meg bableves. Szép időnk van nagyon. Van, ami már be is érett, most aztán újra lehet veteményezni. Nézzétek csak! – mutatta apró, kerges tenyerén az apró szürkés-barna golyócskákat.

-Ezekből hónapos retek lesz. No, de majd mondjátok csak, mi csalt ki benneteket ide?

-Esik a hóóóó! – vágta rá a választ.

-A hóóó?!?!

Dédi oda meg vissza volt a csodálkozástól, hiszen épphogy kezdődik a nyár! Már-már valamiféle csalafintaságot kezdett sejteni, hogy ugratják a gyerekek, de akkor a kislány megmutatta, hogy miről is van szó. És hogy nemcsak a levegőben látni, hanem egy-egy csomóban még a földön is megmarad, pedig milyen meleg van!

-Nicsak! – kacagott dédi.

-De hozz csak egy csipettel! – szólt a kislánynak, aki térült-fordult, s bizony eléggé meglepődött, mikor belemarkolt a hócsomóba:

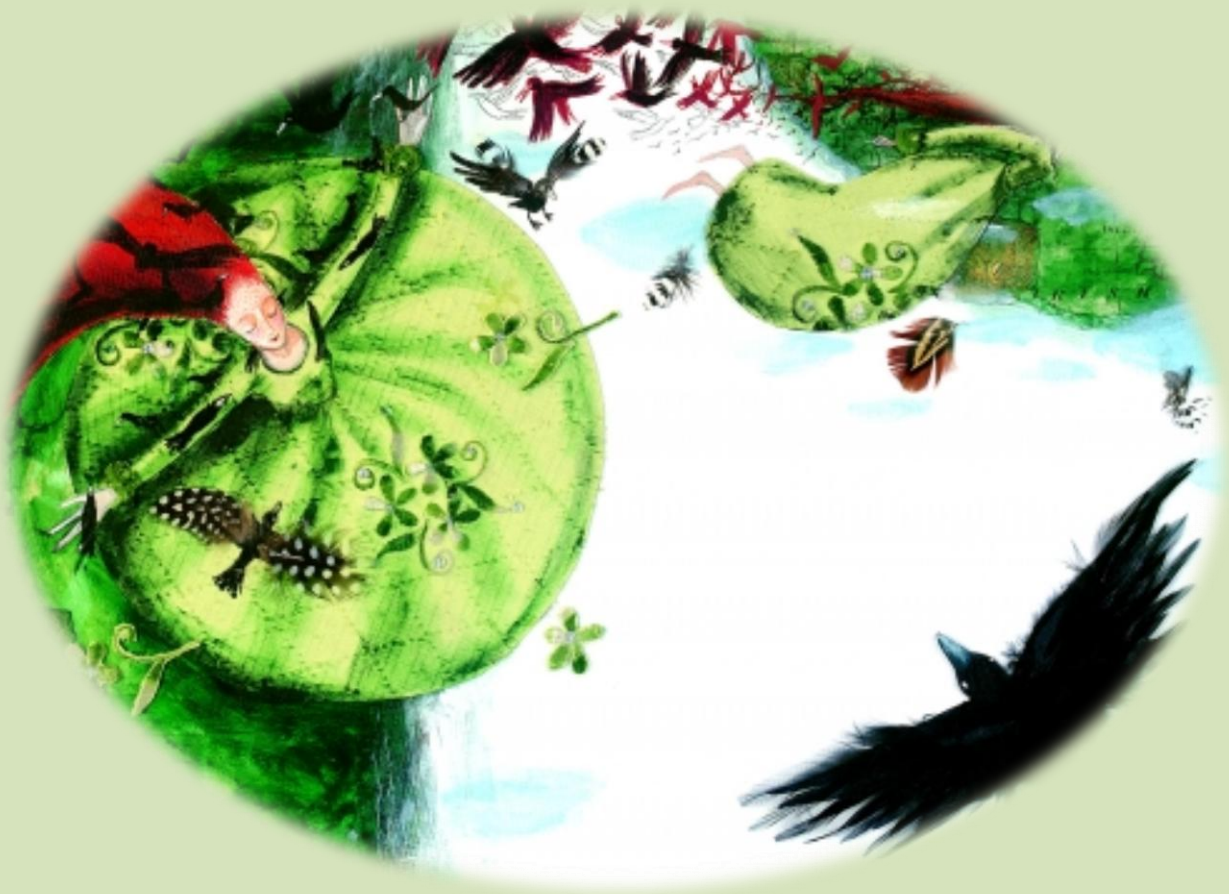
- Hiszen ez meleg! És így a kézbe fogva már kicsit sem olyan, mint a hó. Sokkal jobban hasonlít a vattára!

- Úgy bizony – helyeselt dédi.

-Ez ám az igazi vatta! Ott a város közepén nem látni ilyet, igaz-e? – mosolygott elégedetten.

-Bezzeg itt több van, mint bárhol! Itt a kert mögött a nyárádi nyárerdő – intett hátra a kis háromszögvilág kapával.

-Még akkor ültették ide a nyárfákat, mikor kislány voltam.

A két gyerek csak kérdőn nézett. Nem egészen értették, mi közük ezeknek egymáshoz, de szerencsére dédi elmagyarázta:

-A nyárfa kicsit ügyesebben csinálja. Nem kapál, nem hajladozik, mint én, hanem barátjára, a szélre bízva az ültetést. Ezekkel a vattapihékkal repteti a magocskáit. Szent igaz, olyan akár a hóesés.

-Ez a nyárfa termése? – csodálkozott a kislány és látszott, valami motoszkál a fejében.

-Igen, ez a nyárfa termése – felelte a dédi.

-És a nyárfa mindig ilyenkor szórja a magokat? – érdeklődött tovább.

-Bizony, amikor megérkezik a nyár. Mostmár hamarosan mehetek a Balcsira.

-Akkor már tudom, hogy miért hívják nyárfának! – kiáltott nagyot erre a kislány.

-Ha a borsó borsót terem, a paradicsom paradicsomot, akkor a nyárfa termése maga a nyááár!!!

-Hát még erre nem is gondoltam – csapta össze a tenyerét dédi.

-De igaz lehet!

S akkor a két tesó már a nagy, balatoni pancsolásokra, fagyira és vízparti sétákra is gondolva, vidám kurjongatásokkal kezdett el táncolni a veteményeskertben, a nyárfa szálló vattapamacsjaival együtt.

-Hurrááá! Megérett a nyár! Megérett a nyár! Megérett a nyár...

Lackfi János: Három nyári medvevers

Nedves a Balaton a medrében,
fecske feszül a dagi medvéken,
fecske repül a dagi égbolton,
míg vizes a Balaton, nincs gondom!

Hozza a Maci ma a strandformát,
bár nem is eleme a sportosság!
Csobban a Brekusz is: AZ ÉLET SZÉP,
zümmögi Katica, ha kérdeznék.

Nyáron az igazi a természet,
bárki a Macira ma felnézhet,
látod-e, kidöcög a nagy zöldbe,
sátora csupa Macival töltve.

Füst szaga, fülemüle, kismókus,
hasban a vacsora: a rablólhús.
Nézni a terepet, ez is tévé,
nap tüze koszosodik estévé.

Nap tüze hevíti a nagyházat,
nincs hely, ahol a maci megfázhat.
Fornak a kocsik is az aszfalton,
hej, meleg ez a meleg, azt tartom!

Áll ma a kocsi meg a STOP-tábla,
gyűlnek a darazsak a kaptárba.
Surran a betonon a gördeszka,
hús deka csokifagyi jó lesz ma.

Nyár az oviban

K. László Szilvia: Nyárköszöntő

Szervusz, kedves Napsugár!
Örülünk, hogy itt a nyár.
Kérlek, süss jó melegen,
pihenhetsz a réteken.
Érleld meg a gabonát,
lombosítsd a sok szép fát,
langyosítsd a vizeket,
melegítsd a szíveket!

Megérkezett a nyár, robbantak a rügyek, virágok, szinte észre sem vettük, úgy illant el a tavasz. Örülünk hát a jó időnek, örülünk a nyárnak, mely azt is jelenti, hogy sok gyermek életében lezárul egy szakasz. A nagycsoportosok elmennek iskolába, kinőtték már az óvodát.

Nincs is meghatóbb egy óvónő számára, mint amikor elbúcsúznak a nagyok az évváró kerti ünnepen. Három-négy év után sok-sok emléket hagynak maguk után az iskolába menők, amit könnyek nélkül nehéz megállni.... mert Szeretjük őket.

*„Három egész napon át
Bújtam erdő vadonát,
Gomba-mezőt, szikla-tetőt bejártam.
Három egész napon át
Faragtam egy furulyát,
Vadrózsából tündérsípöt csináltam.”
/Weöres Sándor/*

Azért ne szomorkodjunk, mert az élet rendje ez, a kerék forog tovább, haladni kell. Szívesen látjuk őket mindig, bármikor bejöhetnek az oviba, hiszen Zugligetesek maradnak mindig.

Lassan vége az iskolai évnek is, ilyenkor az oviban szintén csökken a létszám - egy kicsit. A szülők egy része otthon tartja a gyermekét. Nincs is ennél jobb, hiszen a gyerekek otthon érzik magukat a legjobban, még akkor is, ha nekik van a világon a legaranyosabb óvó nénijük. Hisz az édesanyát nem helyettesítheti senki!

A nyári óvodai élet azért eltér a megszokottól. A csoportok összevontan működnek, vendég gyerekek érkeznek más óvodákból, szabadságon vannak a megszokott óvó nénik, a dajka nénik folyamatosan végzik a nagytakarítást. Szóval, átgondolt szervezést igényel a nyári élet megtervezése.

Az ovinkban igyekszünk a lehetőségeinkhez mérten változatos tevékenységeket biztosítani a gyermekeknek, hogy minél kellemesebben töltsék a nyarat az óvodában. Sok kézműves tevékenységet kezdeményezünk a szabadban, homokozunk, kuckókat építünk az óvoda csendesebb zugaiban és persze sokat pancsolunk.

Május 14 -től három héten át jártak a gyerekek intenzív úszás oktatásra a Buborék Úszóiskolába.

Az évzáró Kerti ünnepet június 1-én 15:00 órai kezdettel tartjuk.

Először a Zabszalma zenekar színesíti a palettát, majd a hagyománnyá vált évzáró rendezvényen a gyerekek megtekintik a csoportok asztalkáit, melyet a szülők készítenek el, adott tematika szerint. A „Terülj-terülj asztalkám”-mal kezdődhet a közös ünneplés.

Óvodánk **június 14-től összevont csoportokkal működik**, ezért mindenkit kérek, hogy jelezze a csoportokban elhelyezett papírokon a nyári ügyeleti igényét. Aki pedig már nem jön, kérem, mondja le a menza rendszerben a gyerekek étkezését!

Június 22-én nevelés nélküli munkanapot tartunk, az óvoda zárva lesz.

Intézményünk: július 09 - augusztus 20-ig ZÁRVA lesz.

Ebben az időszakban a Normafa és a Városmajori óvoda vállalja a nyári ügyeletet.

*Kívánok mindenkinek vidám, színes,
boldog nyarat!*

Mári Gáborné Zita
Óvodavezető